

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
În străinătate	500 Lei

Încasată în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Fărnaș-Mică sub Nr. 3-1933.

Intenționatori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Pentru voi, plugarii

...La voi aleargă totdeauna
Truditu-mi suflet să se chină,
Voi singuri străjuiți altarul
Nădejdi noastre de mai bine!...
(Oct. Goga: Plugarii)

Țara noastră este o țară de plugari. Din vremurile cele mai vechi, ocupația de căpetenie a românului a fost plugăria sau lucrarea pământului. Ne-am legat de pământul pe care l-am lucrat, fiindcă, datorită roadelor lui, am putut trăi și proșpi. Acestei legături atât de strânsă dintre om și pământ se mai dorește și faptul că am rămas aici, chiar atunci când valurile de barbari păgâni au venit peste noi. Neclintii am rămas pe aceste plaiuri udate cu sângele moșilor și strămoșilor, și ale căror oase s'au făcut una cu pământul pe care îl lucrau. De aceea, drag trebuie să ne fie tuturora acest pământ, aceste ogoare roditoare, unde a luat ființă, a trăit, a suferit și s'a bucurat neamul nostru.

A venit primăvara! O primăvară mult așteptată, după o pârdașnică iarnă plină de ger. Ogoarele așteaptă plugul, ca brazdele reavene să îngrească pământul și brațul vânjos al plugarului să arunce sămânța, care, prin binecuvântarea lui Dumnezeu, va da roade bogate, folositoare tuturor.

Va fi lipsă de brațe, de multe brațe chiar, în primăvara această, din cauză că mândri feciori ai satelor noastre sunt departe de ogorul părinților, unde luptă cu încredere împotriva dușmanului pământului românesc. Din această pricină, munca noastră, a celor rămași acasă, trebuie să fie îndoită. Dela noi toți, țara așteaptă să ne îndeplinim datoria, cea mai sfântă datorie a ceasului de față: **de a munci**, pentru că nici o palmă de pământ să nu rămână nelucrată. Avem lipsuri mari, și numai munca neobosită și cinstită a tuturor ne poate scăpa de nevoi.

Către voi, plugari, se îndreaptă așteptările tuturor, delă conducător și până la cel mai mic român, fiindcă delă voi se așteaptă scăparea acestui neam. Voi sunteți nădejdea țării întregi! Prin brațele voastre lipite de arme scăpați țara de dușmanii cutropitori, iar prin plugurile voastre ne dați hrana de toate zilele. Cu roadele ogoarelor voastre îndestulați

pe toți, delă cei mai învățați și până la cei mai umili. Prin munca voastră de toate zilele — zilele acele lungi de vară — stințiți pământul și glia străbună. Voi, cei înfrățiți cu brazda, sunteți făuritorii României Mari, a unei Românie Noi, de mâine. Voi sunteți izvorul nesecat al puterii acestui neam:

...Voi cei mai buni copii ai firii
Urzii din lacrimi și sudoare...

Peste frământările atâtor veacuri crunte, pe care le pomenește istoria, voi ați păstrat ființa acestui popor. Voi ne-ați păstrat moșia, credința, limba și obiceiurile strămoșești.

Astăzi, când țara se găsește la o mare răscruce, când însăși existența noastră ca neam este în joce, faceți-vă, plugari, datoria până la capăt.

Aveți încredere în conducătorii voștri, cari nu se gândesc decât la binele tuturor. Orice întârziere, orice lăncezeală, orice nepăsare în împlinirea datoriei, poate aduce pagube mari pentru toată suflarea românească. Dacă fiecare, acolo unde este, își îndeplinește cu conștiinciozitate, cu sfințenie datoria, țara și neamul vor proșpi. Tuturor țara le va fi recunoscătoare.

Deci, la muncă, plugarii!

T. S.

Războiul

Când vedem înclăștarea ce este astăzi între popoare, când vedem că aproape toate neamurile pământului au parte la război, fiecare bun creștin se pune pe gânduri și se întreabă cu drept cuvânt: se poate că azi, după atâta vreme delă venirea lui Iesus Hristos pe pământ, oamenii să nu fie creștini? Hristos a vestit pace și bunăvoință între oameni și, după aproape două mii de ani încă curge sânge?

De ce se războlesc oamenii? Unii n'au ce le trebuie și vreau să lee delă alții, unii vreau să adune pe toți cel de-o limbă și de-o lege, alții din răbunare, alții se apără. Unii pentru mărire, pentru lafuri, pentru credință; alții pentru a pune în robie pe cel slab, ca el să nu mai mențesească. Războiul să începe din lucrul mic la vedere, să aprinde ca focul și pe armă se întinde. Sunt țărăși să la parte

și cel cari ar vrea să stea la o parte și trebuie să joace și el în această horă a S-tate'.

Cum privește biserica războiul? Ca o mamă îndurerată care vede pe fiii săi certându-se. Biserica îndeamnă popoarele la pace, dar popoarele nu ascultă. Și în războiul de acum, Papa a rugat popoarele, să facă pace, dar nimeni n'a vrut să l'asculte. Deci biserica nu-i de viață, că s'urg valuri de sânge și se cheltuesc miliarde cu războiul.

S'ar pune întrebarea că creștinilor le este ori nu iertat a scoate sabia. Biserica cu durere ne lasă, dacă nu ne poate opri, dar numai pentru spărare. De altcum creștinii sunt datori să asculte de mai mari: „Dați dar ceea ce sunt al: împăratului, împăratului” (Marcu 12, 17). Creștinii deci nu luă parte la război. Că războiul e drept ori nu, răspunderea înaintea lui Dumnezeu cade asupra conducătorilor.

Noi Românii, delă când locuim pe aceste plaiuri am avut războaie numai de spărare. Ne-am apărât „sărăcia, nezoile și neamul”. Nu ne ne a înbalt pământul nimășu; alții au răvniț la al nostru. Santea cel mai pașnic popor din lume și totuși am purtat merem războaie; am stat de straje aici la porțile Europei și până când alții n'au ridicat în dosul nostru, noi am rămas săraci, fiind z d de apărare pentru alții. Ne-am bucurat în 1918-1919, că s'a făcut o pace dreaptă, și ne am adunat toți în România Mare. S'a fost făcut o lege, ca fiecare popor să hotărască el despre soarta lui, și noi am hotărât, să fim stăpâni pe pământul nostru.

A venit anul 1940. Ne-am luat Ardealul de nord, ne-au luat Basarabia, am plâns de durere, și istă că azi suntem cu armele în mână pentru dreptate. Na ne luăm după drepturi istorice pentru că atânci, ca moștenitori ai lui Traian și Decabal, ar trebui să avem o țară de două ori mai mare precum este astăzi. Vrem pace și dreptate, iar dreptate nu poate fi, până când avem frați de al noștri, cari plâng în robie, în jugul strănilor.

Periăm un război sfânt pentru cruce și dreptățile noastre strămoșești!

Când va fi pace între oameni? Când popoarele vor fi într'adevăr creștine, nu numai cu numele, ci și cu sufletul. Și va veni odată și vremea aceea. Pentru pace ne rugăm, pace ne-a vestit Hristos și pace propovăduiește biserica.

Până când oamenii nu-s creștini cum trebuie, războiul nu se poate înconșura; e un mare rău, dar nu avem încătrău.

Războiul nostru este pe dreptate; și dacă Dumnezeu ne va ajuta și vom fi vrednici, noi cu crucea în frunte vom birui. Și până atunci

să ne rugăm lui Dumnezeu, ca să ne ferescă de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi".

Pr. I. O.

Raiul

Scopul sau ținta noastră a tuturor este, dupăcum am învățat la Catehism: ca să cunoaștem pe Dumnezeu, să-l iubim, să-l slujim și astfel să ne mântuim, adică să ajungem la fericirea cerească. Iară de această fericire cerească nu ne putem împărtăși aici pe pământ, ci numai dincolo de mormânt, și anume în raiu.

Raiul este un loc, unde locuiesc toți fericii, adică acela care au murit, nevinovați cu păcate, spovediți și împărtășiți, chiar după primirea sf. maslu, dupăce au făcut destul pentru păcate și și-au ispășit toate pedepsele. Și că este loc, se vede din cuvintele Domnului care zice: „In casa Tatălui meu multe încăpuri sunt” (Ioan 14, 2). Dară raiul mai este și o stare a sufletului, dupăcum ni se spune la Matei 18 10: „că ingerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu din ceruri”. Același lucru ni-l spune și sf. apostol Pavel în epistola sa către Romani: „Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și beură, ci dreptate și pace și bucurie în Spiritul Sfânt” (14, 17).

Că ce mult trebuie să dorim raiul, ne arată pilda Părintelui Teodoric Cansius. Acesta a fost lovit de apoplexie (damba) în clipita în care a auzit vestea despre moartea fratelui său

care a fost sf. Petru Cansius. Totodată și-a pierdut și memoria și nu și-a mai putut întreba înța nici membrele. Numai foarte rar și cu mare greutate își putea face din când în când semnul sf. cruci și rosti numele lui Isus și al Marii. Șapte ani a zăcut în forma aceasta. Când a văzut că i-se apropie sfârșitul, cel din jurul lui au chemat un preot ca să-l dea sf. maslu. Cu mare greu și-a putut atunci deschide gura zicând din toate puterile: „In ceruri, în ceruri!” Șapte ani el numai la ceruri s'a gândit iară în clipita morții „In ceruri” s'a și dorit și acolo a și ajuns.

Regele raiului este Domnul nostru Isus Cristos, dupăcum a declarat în fața lui Pilat zicând: „Împărăția mea nu este din lumea aceasta” (Ioan 18 36) și dupăcum i-a recunoscut și tâlharul cel răstignit dreapta lui zicând: „Pomeniște-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta” (Luca 23, 42).

Despre raiu va fi vorba în „grăunțele sufleteste” din săptămânile viitoare.

Părintele Iuliu

Pilde pentru viață

O prejudecată deasă împotriva Ungerei de pe urmă

Sf. Ioan de Dumnezeu ne spune că rugase într-o zi pe un bolnav, dar înzadar, să se lase să-l administreze Ungerea de pe urmă (maslu). N. fericitul bolnav refuzase, pentru că avea prejudecata că ungerea de pe urmă grăbește moartea. În ziua morții sale fostul bolnav apără sfântului și-l încredință că Dumnezeu îl osândise pentru neglijența aceasta la 25 ani de purgator.

Un răspuns scurt dar cu efect mare

Un preot a fost chemat la căpătâiul unui muribund, care numai la biserică nu-și petrecuse viața. Preotul îl îndemnă la căință, la spovedanie și la maslu, dar bolnavul zise:

„Lasă-mă în pace, Părinte! Eu nu cred în veșnicie, în spovedanie, în ungerea de pe urmă. Crez', Dă, că mai eate o viață veșnică?” Preotul, calm de tot, își scoase ceasul din buzunar, puse degetul pe cifra 6 și zise: „Asta seară, când ardătorul se va opri aci, atunci vei ști dacă este viață veșnică!” Această replică scurtă avu un efect foarte mare; bolnavul ceru preotului să-l primescă mărturisirea și să-l dea apoi ungerea de pe urmă, iar ceva mai târziu, la ora indicată de preot, își dădu dănu.

Ungerea de pe urmă aduce mângăere mare

Generalul francez d'Endeville, comandantul armatei de geniu în Algeria în 1877, îmbolnăvindu-se, ceru să i-se aducă numai dect un preot pentru a-l spovedi, cumineca și pentru a i-se da ungerea de pe urmă. Celora ce-i spuneau că starea lui nu inspiră încredință și că ar putea încă amâna sacramentele, generalul le zise: „Nu e niciodată prea de vreme, când e vorba să-ți regulezi atacherile constinț!”.

Napoleon, aflându-se pe insula sf. Elena, față în față cu moartea, îndepărtă dela sine medicii și chemă pe Pdr. Vignoli, spiritualul său trimis de Papa, și-i zise: „Părinte, eu m'am născut în religia catolică și vreau deci să împlinesc datorințele ce mi le impune și să primesc îngrijirile ce mi le oferă!” Pdr. Vignoli îl spovedi, îl cuminecă și-i dădu ungerea de pe urmă. La sfârșitul acestor mari acte, Napoleon, adresându-se generalului Montholon, îi zise: „Sunt fericit de a-mi fi împlinit datorințele creștinești. Îți doresc, generale, să și la moarte aceeași fericire!”

Ioan Vultur

Am trecut de primul sfert al anului și mulți dintre cititorii nu și au plătit încă abonamentul la foale. În vremurile grele de azi gazeta are mare lipsă de bani și nu poate trăi, dacă cititorii nu-și plătesc la vreme abonamentul.

Foia „Unirii Poporului”

Trei miori dalbe miori

Aude-se, malcă, aude,
Sub cel vâruș de munte
Tri miori dalbe zbeșterând,
Tri păcurari, trânghițând.
Numai unul străinel
Sta trânghița lângă lei,
Celalalți s'o vorovli:
Mâncân' carne de mioară,
Fe străin să mi-l omoară.
Pe străin că l-o mânat,
La fântâni la Torigrad,
La fântâna cea mai lind,
Cu două gălești a mând.

Străinul 'napoi vinea
Sabgille le ascutea,
Și'n străin că le zvăre,
Străinul din grai grăia:
— Mai lăsați mă atâta,
Și să-mi leu, io trânghița!
Și-atâta că l'o lăsat,
Și'n trânghița c'o suflat,
Manșii s'o cutremurat
Vălle s'o tuburat
Pietrille s'o despișat!
Malca lui l-o auzit,
Și la dânsul c'o vinli.
Et din gură că zicea:

— Malcă, măcușta mea
Amu văd că n'oi trăi.

Și pe mine măngropăți,
Su' spătariul strungilor.
In locul găleștor.
Și'n loc de crucișoară
Imi puneți o trânghițoară
Și'n loc de buhășal
Imi puneți un buclnel,
Și vântu' cân'o sufla
Și pe mine m'or cânta
M'or cânta vara pe văi
Tri miori dalbe băldi!

Auz'ă dela Ștefan Sângeorzan
plugar de 50 ani din comuna
Materu, județul Năsăud
culeasă de: Olimpiu I. Barna

Rămășag

(Urmare și sfârșit)

Apoi cum eram copt de sete și cum îmi era frică să nu sapăt cobe ca găinile, am plecat să caut vre-un izvor. Cum mergeam așa, dau de niște oameni cari erau la secerat, dau bună ziua și-i întreb, dacă nu au vre-o picătură de apă? „Na avem, dar fântâna este numai în capul localității”, îmi răspund ei. Plec dar într'acolo. Când ajung, ce să vezi? Fântâna laghetată tuă, Ce să mă fac? Imi iau capul de pe umăr

și poac! poac! sparg cu el ghița, beau odată bine apoi o iau la drum ca un creștin neascut și nebotezet ce eram.

Însă mergând așa pe drum numai ce aud în mine: încep broaștele a cânta ca într'un lac. Ce să fi? Dar după puțin timp mi-aduc aminte că în fântâna din capul localității erau și broaște și nebagând de seamă am băut și câteva broaște.

Însă dela o vreme bag de seamă că mi lipsește ceva. Mă pipăi bine și văd că mi lipsește capul și ca să nu sica lumea că „unde nu-i eș vai de picioare!”, la țapă baiete!, după cap. Când ajung la fântâna ce să vezi? Să te creștii sau altceva. Capul meu făcuse picioare și se da pe ghiță. Îi iau, trântindu-l pe umeri, apoi, adecându-mi aminte că trebuie să mă scut, încep a lega pai de pai, ca să-mi fac o scură să mă sui la cer spre a cere binecuvântare. Agăț un pai de toarta cerului și altul de umbra unui iepure, mă sui pe pai în sus aproape și si fătregă. Mort de foame cum eram, mă tot gândeam că ce aș putea face ca să mănânc ceva. Dar Dumnezeu se îngrijește de omul la necaz căci și de J dov' s'a îngrijit în pustie când le-a trimis potârnicii. Mie mi-a trimis o dragă de vrabie numai bună de tocană. Dau cu secura după ea și o nimeresc. Cum am lovit-o, atâtea peze s'au făcut încâ puteai face vre-o 12 perini și tot ar mai fi rămas, ca atunci cu cele 12 oușuri de fărimituri dia sf. evanghelie. Dar acum caută bșiete secura în adânc pântec ce era. Iasă totdeauna un om cemișat (arătându-se pe ei) iese ușor din încurcatură.

CUM STA LUMEA SI TARA

Intre ostasi

Di mareșal Ion Antonescu a petrecut sărbătorile Invierii Domnului între ostași, pe front.

În timpul sărbătorilor mareșalul a vizitat spitalele de răniți, de pe pământul Transnistriei; a împărțit daruri soldaților răniților.

Mersul războiului

Pe frontul din Răsărit, bolșevicii n'au putut sparge liniile germane. Socotelile făcute în vremea din urmă asupra luptelor cari s'au dat în iarna aceasta, arată că bolșevicii au avut pierderi foarte mari. Este mare mai ales numărul soldaților morți.

În Răsăritul îndepărtat Japonezii au câștigat biruințe noi, în Birmania și în insulele Solomon. Deasemenea se spune că aviația japoneză a bombardat orașul Colombo, de pe insula Ceylon, din apropierea Indiei.

Pe frontul politic deasemenea nu s'au vădit schimbări prea mari. În India Englezii n'au putut ajunge la înțelegere cu șefii poporului Indian și dl Cripps, trimisul Angliei s'a întors acasă.

Tot în zilele acestea guvernul ame-

rican a hotărât să recunoască de guvern legal, guvernul generalului francez fugit de Gaulle. În chipul acesta Americanii vreau să-i facă pe Francezi să nu se împace nicicum cu Germanii.

Războiul din Răsărit

Trupele germane și aliate fac mari pregătiri pentru ofensiva din primăvara aceasta.

Aceste pregătiri neliniștesc mult pe bolșevici cari atacă în continuu, nădăjduind că vor putea sparge frontul german.

Au fost respinse toate aceste atacuri. Mai puternice au fost atacurile date în ținutul lacului Ilmen, în ținutul Donețului și în Crimeia la Kerci. În ținutul Wolchov, Germanii au încercuit și nimicim un grup de trupe rusești.

Pe frontul din Africa

Și pe acest front se fac pregătiri destul de însemnate. Generalul italian Rommel se pregătește să dea un mare atac pe frontul african. În fiecare zi trupele italiene primesc întărituri de arme, tunuri și care blindate.

În Marea Mediterană avioanele germane și italiene au continuat atacul asupra insulei engleze Malta.

În Apus s'au dat lupte între avioanele engleze și germane, deasupra Angliei de miază-zii

Războiul din Pacific

Pe frontul din Birmania Japonezii înaintează foarte mult, ceea ce face pe Englezi să fie tare îngrijorați. În luptele de pe apă și în aer, au fost nimicite mai mult de 10 vapoare engleze și 46 avioane.

Trupele japoneze se apropie tot mai mult de coastele Indiei, atât pe apă cât și pe uscat.

În insulele Filipine situația trupelor americane este deasemenea foarte grea. Se spune, că în ultimele zile armatele americane din peninsula Bataan s'au și predat Japonezilor. Știrea aceasta a supărat mult pe Americani, cari, de când au început războiul au avut numai înfrângeri.

Tot în aceste zile au încetat luptele și în insula Sumatra, Japonezii ocupând în întregime și această insulă.

Avioanele engleze au atacat din nou Parisul

La începutul săptămânii trecute avioanele engleze au atacat din nou Parisul. N'au putut face însă pagube mari deoarece au fost oprite la timp de Germani, cari le-au silit să se retragă.

De asemenea mai multe avioane engleze au încercat să se apropie de Franța și Olanda, dar și acestea au fost silit de Germani să se retragă.

Ce se petrece în India

Se pare că Englezilor nu le mai merge așa de bine treburile în India. Poporul indian nu vrea să se mai lase amăgit de

făgăduințele lor. Dl Cripps trimisul Angliei în India n'a putut face până acum nici o ispravă, deoarece conducătorii Indiei se lasă tare greu la o înțelegere.

Se spune că încordarea este așa de mare în întreaga țară, încât Englezii abia mai pot ține ordinea. La acestea se mai adaugă și făgăduințele Japonezilor cari vin și făgăduiesc Indiei libertate deplină.

Un front în Apus

Se vorbește că Americanii ar pregăti un front în Apus, atacând Germania, pentru a ușura lupta Rușilor. Planul acesta nu se știe când se va duce la îndeplinire și pe unde va fi atacată Germania. Doi miniștri americani au venit în zilele acestea la Londra, pentru a se ocupa cu pregătirea unui front împotriva Germaniei.

De prin sate

Vești bune din țara Bârsei

În frunța comunei Tohani Vechi jud. Bazeo, cu ocazia colectării ajutorului de iarnă, s'a adunat dela credincioșii cu inimă milostivă, frumoasa sumă de 35 000 lei în bani, iar alimente și haine în valoare de 10 000 lei. Împărțindu-se între membrii familiilor celor 6 eroi căzuți pe frontul datoriei, dela răsărit și a celor 35 familii ale concentraților și săracilor din comună. — Nu mai laudă se cuvine celor ce au dat din prisosința lor, pentru alinarea suferințelor celor nepăsători! —

— Școala — vestita școală grănicerească de pe vremea, încă și-a trimis pe front pe toți învățătorii ei, așa că multă vreme au fost supliniți în slujba lor de preoți, iar acum 2 dintre învățătorii — învățătorul George Babeica și Ioșif Târnavescu — zac bolnavi pe patul suferinții, răniți fiind, în împrejurimile Odesei. —

— Credincioșii cercetează sf. biserică, dar nu în așa măsură cum e parohia de mare, E drept că la aceasta contribuie și fabrica de muniții, din comună, în care, ca și în toate fabricile, se lucrează și în dumineci și sărbători; dar cei cari o cercetează și jertesc din prisosință pentru înfrumusețarea ei.

Nu se apropie sărbătorile mari, ca să nu se cumpere și dăruiească ceva pe seama sf. Bisericii, întrecându-se credincioșii între ei.

Frumoasa biserică, adevărat locaș al Domnului, cu lumină electrică, podeală de parchet, covoară, icoane împodobite cu tot felul de țesături românești, odăjdii noi — 5 rânduri, — dintre cari pe lângă cele pomenite altă dată, 1 rând de odăjdii a fost țesut și lucrat în frumoase motive românești de d. E. Eftera Nitulescu, mai dăruind încă și o tavă frumoasă pentru anafură; v. d. Romana Roxorea dăruiește un covor mare; dl Ioan Srâmbu, un ceaslov nou, legat; Spiridon Crăciun și Elisaveta Răduca câte un Molitvenic nou, legat; apoi pânzături, de către credincioșii, cari nu voiesc a li se cunoaște numele. — Bunul Dumnezeu să le răsplătească cu sănătate. —

— Cercul cultural „Astra”, de sub conducerea p. Mircea Tomaș, încă își dă roadele, prin aranjarea de șezători, cu elevii școlii primare sub conducerea d. învățătoare Iustina Târnavescu și Virginia Oțanu, cu frumoase declamări și piese de teatru ca: Nici o brazdă nu se uită... și „Cel 7 ani de-acasă...” bine reușite, cu coruri în 2 voci, conduse cu pricepere de p. Covorau. Dar nici grădinița de copii mici nu se lasă mai pe jos, ci cu cântec draguț, înveselește publicul numeros. —

A'tă danie frumoasă s'a primit din partea

Hilla Ioan Luca

d. Colonel C. Șerbu, directorul general al fabricii de muniții, dăruind pâinea și vinul pentru sf. Paști — la preț de 30.000 lei, — pentru a se împărți credincioșilor din comară — Primescă Bunul Dumnezeu și aceasta jertfă și să-i răsplătească cu mult bine.

Călător

ȘTIRILE SĂPTĂMÂNII

Din lipsă de hârtie numărul acesta apare în abia 4 pagini. Am făcut pașii de lipsă la Onoratul Minister, pentru a putea primi hârtia comandată cât mai curând. Până ne va sosi hârtia, vom fi nevoiți a apărea, spre marea noastră durere, în numai 4 pagini. Războiul nu glumește!

Spălarea picioarelor. În Jola Mare I. P. S. Dr. Valeria Traian Frențu a săvârșit spălarea picioarelor în catedrala din Blaj. A spălat și sfătuit picioarele a 12 studenți în teologie. Cu acest prilej le-a dăruit fiecare câte o pereche de ghete și câte o pereche de ciorapi.

Cununie. Marți, a treia zi de sfintele Paști, s'a făcut, în catedrala din Blaj, cununia dnei Georgeta Malor, cu dl Inginer și Inspector general C. F. R. Dumitru Pitea din Simeria. Dna Georgeta Pitea n. Malor este nepoata de frate a directorului nostru și a lucrat mai multă vreme la Administrația gazetei noastre. — Felicitările noastre!

Se retrag banii de 500 Lei cu chipul Regelui Carol II. Banca Națională a României a hotărât, să schimbe banii de 500 Lei, de culoare albastră-cenușie cu chipul fostului Rege Carol II. Se retrag atât hârtiile cari au pe ele un chip cu două țărânci cu sapa pe umăr, cât și acelea cari nu au acest chip. Schimbarea acestor bani se va face dela 15 Aprilie până la 15 Iulie 1942 Hârtiile retrase vor fi înlocuite cu hârtii de 1000 Lei și 2000 Lei.

Jola iară-i Jole. Toată lumea a fost grozav de săpărată și târgurile sau măturile de săptămână s'au mutat pe Duminică. Ca atât mai mare a fost bucuria tinerora Duminecă 12 April la amiază, când s'a adus la cunoștință publică, cu doba, în tot orașul că de aici înainte Jola iară va fi Jole. Cererea făcută de Preavenerabil Consistor Arhiepiscopesc, în dreptăță către Domnul Mareșal Anoncușu, a fost așezată împlinită.

Când noră nu se prea are bine cu soacra. Intre tinerii Clap Vasile și Ana Clap din Chiha Vehe, la câteva luni după căsătorie, au început să izbucnescă certuri dese. Pricina acestor certuri era că Vasile Clap își cam blănuia nevasta că nu i-ar fi credincioasă. Mai era apoi la mijloc și soacra, mama tânărului Vasile Clap. Aceste, în loc să potolească certurile dintre cei doi tineri, mai rău le aprindea. Așa au ținut lucrurile până în Iarna aceasta, când dintr'o ceartă mai mare între noră și soacră Ana Clap a fugit din casa soțului ei și s'a angajat servitoare. Iosariat că

a fost părăsit, Vasile Clap s'a hotărât să se răzbune. Intorcându-se acasă, el s'a dus la casa unde era soția lui. Pătrunzând în casă, și a omorât soția, apoi s'a împușcat și el.

Au murit înăbușiți. Călătorii Ion Marinca și Gheorghe Joga (au fost găsiți înăbușiți într'o cameră a unui hotel din Ploști. Din cercetările făcute s'a aflat că cei doi călători au murit înăbușiți de gazele ce au ieșit din soba în care li-se făcuse focul.

Cânela minunată. Întâmplarea s'a petrecut în Franța, la Paris. O femeie a fost atacată de un hoț. În clipa când hoțul a încercat să-i fure banii, un câne mare s'a aruncat asupra hoțului și i-a rupt halmele. Speriat, hoțul a luat-o la fugă. După această ispravă deșteptul câne nu s'a mai părăsit femeia, ci s'a ținut după ea, până când aceasta a ajuns acasă.

Vrea să treacă Oceanul Atlantic într'un butoi. Năzdrăvănia aceasta o are în gând Americanul Ernest Begalski. Anume el vrea să treacă Oceanul Atlantic într'un butoi mare. Americanul naibil vrea să plece cu butoiul lui dela New York și să vie cu el ca pe un vapor, până în Europa.

Un morar jefuit de o bandă de țigani. Morarul Vasile Mardere din comuna Gohor, județul Tecuci a fost jefuit, într'una din nopțile trecute de o bandă de țigani știrari. Țiganii erau înarmați cu revolvere automate și de teama lor bietul morar și-a dat toți banii din casă, aproape 70000 Lei, mai mulți bani de aur și alte lucruri scumpe. În urma cercetărilor făcute s'a aflat că jefitorii ar fi niște țigani, cari au poposit cu știrile lor, în marginea comunei. Ei au fost arestați cu toții.

Cunoștințe folositoare

O întreprindere minunată

— Fabrica de cânepă dela Blaj —

În vara anulului trecut au fost foarte multe plozi. Din cauza aceasta au fost inundate, cari au nămolit câmpurile întregi, nimicind rodul muncii multor oameni.

Târnavele, cari curg pe la Blaj, n'au putut rămânea mai pe jos. Și ele aproape toată vara au avut apele umflate. Într'una au curs cu înverșunare, revărsându-se peste țărânci, rupând lazari și cărând tot ce au găsit în cale. Și de câte ori nu am văzut noi, astă vară plătind pe valurile Târnavelor lemne și mai ales mănunchiuri multe de cânepă. Și nu e mirare. Oamenii au obiceiul să sgeze cânepa pentru topit în marginea apelor. O înșepesc cu parlungi și pun peste ea pământ mult, pentruca să stră sub apă. Când valurile curg mai cu putere, spală pământul de deșupra, smulg parul și lasă mănunchiurile de cânepă, dăcându-le la depuneri mari, așa că nu se mai gădesc. Oamenii rămân de pagabă. Rodul muncii de un an e nimic. Nu mai au fator și nu mai au din ce țese pânză.

Acest neajuns de acum încolo va fi înlăturat. Și acela care și a pus în gând se face aceasta e Domnul Inginer Ioan Negrușu dela Blaj. Domnia Sa e om harnic și foarte priceput în treburile ingineresti și multă chibzuit, cum ar putea să scape pe oameni de prugele în cânepă pricinuite de furia apelor. Și după mai multe sfătuirii și cu alți oameni pricepuși, a hotărât să construiască aici la Blaj, pe moșia proprie, din jos de gara Câmpul Libertății, o fabrică de cânepă.

Această fabrică va conține mai multe

bazine — un fel de lacuri mari, în care se va așeza cânepa la topit. Alături de bazine, vor fi mașini de bătut, molțite și pieptănate cânepa. Așa că de-a aceste mașini, carele vor putea fi duse deodreptul la tor și la țesut.

Alară de aceea, șezelul ieșit din această fabrică, va fi și frumos, curat și moale, aproape ca mătasa.

Domnul Inginer Ioan Negrușu nu va țese și lucra în fabrica Deale numai cânepa ce va produce pe moșia proprie, ci și cânepa altor oameni, de pe satele din jurul Blajului și de alte părți, mai depărtate. Pentru aceasta Domnia Sa se angajează să cumpere toată cânepa ce vor produce oamenii în vara anulului acesta.

Mai mult, oamenilor cari se leagă prin scrisoare, că vor vinde fabricii Deale cânepa ce vor produce, le dă și sămânța de burducioasă, al cărei preț îl va scădea din prețul cânepii vândute fabricii. Le mai dă și câte un avans de 3200 Lei de fiecare jugăr, iar dacă oamenii au sămânța proprie, le dă avans de 4800 lei de fiecare jugăr.

Cânepa pe care fabrica o cumpără, trebuie să fie curată, fără buruieni, deplin uscată cu rădăcinile tălate și curățite de frunze.

Pentru o mai bună prețuire, o împărțim în trei clase și anume:

În clasa I cuprinde cânepa cu o coloră frumoasă, bine uscată, curată de buruieni și fără frunze și cu o lungime de 130 cm. Această cânepă fabrica o plătește cu 15 Lei kilogramul.

În clasa II cuprinde cânepa cu tulplă între 100 și 130 cm. și o plătește cu 10 Lei kilogramul.

În clasa III, cânepa cu tulplă între 80 și 100 cm. lungime pe care o plătește cu 8 Lei kilogramul.

Aceste prețuri sunt rotunjite după prețul grâului și intru cât în luna August și Septembrie grâul va avea un preț mai mare ca acela de acum, prețul cânepii încă va fi sporit în măsura cum a sporit prețul grâului.

Iată deci un foarte bun prilej pentru câștiga bani mulți! Și acum, în așteptarea acestui, de ar fi banii cât de mulți, bine primii. De aceea, toți oamenii, să cultive cânepă cât de multă și s'o vândă fabricii de cânepă dela Blaj. Noi încă le vom sta în ajutor, dându-le aici la gazetă sfaturi multe despre felul cum trebuie cultivată cânepa, pentru ca să dea rod cât mai multă.

Ion Popu-Câmpeanu

Poșta gazetelor

Am primit următoarele sume:

Goșa I. 10857 Lei 200, Pr. I Magde Lei 26 și ajutor 43 Lei, Guseț I. 9201 Lei 260, Cădea C. 574 Lei 300, Tatu I. 5804 Lei 375, Of. par. Comorile 200 Lei 240, A. Micu 9615 Lei 225, Pr. V. Șofron 4334 Lei 225, Guritza N. 9617 Lei 170, Seghed Gh. 9200 Lei 200, Popa P. 11044 Lei 200, Bogdan T. 136 Lei 200, Pr. Muntean Lei 2941 pentru nr. 9955, 9956, 9958, 9959, 9960, 9978, 9971, 9975, 9964, 9970, 9980, 9979, 9967, 9968, 9962, 9984, 9966, 9969, 9972, 9968, 2320, 6504, 5911, 9974 și 9958. Grecu N. 8514 Lei 200, Petru. 8513 Lei 200.

Păr. Fântânariu-Șimand Nr. 9003 Trifu pentru s'a sistat, deoarece a fost returnată, iar Nr. 4876 Corcodu Teodor îl merge ziarul de aici regulat.

Ioan Bojan 7126. De aici ziarul se trimite regulat și va fi la poșta Dvoastră. Vă rugăm cercetați.

Dlul Nic. Dușia, Alba-Iulia. Nu obșnuim a primi încălțura sub mărtașuri ca cele două glume.

Pr. Ioan Păcurariu. Băgactu. Nu am avut predă omului trimis.

De vânzare:

O armă de vânatoare
la STAN VASILE,

Cetatea de Blaj